

Gerechtshof te 's-Gravenhage

elfde enkelvoudige belastingkamer

27 maart 1996

95/1072

PROCES-VERBAAL

van de mondelinge uitspraak op het beroepschrift van mevrouw X te Z tegen de door de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Ondernemingen van de Belastingdienst, aan haar opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen voor het jaar 1990.

De mondelinge behandeling van bovenbedoelde zaak heeft plaatsgevonden te 's-Gravenhage ter zitting van 13 maart 1996, alwaar zijn verschenen belanghebbende en haar gemachtigde A, tot hun bijstand vergezeld van B alsmede namens de Inspecteur C, tot zijn bijstand vergezeld van D.

De beslissing van het Gerechtshof in deze zaak luidt als volgt:

Het Gerechtshof bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Deze beslissing berust op de volgende gronden:

1. Belanghebbende heeft geen aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen voor het jaar 1990 gedaan. De Inspecteur heeft mede op grond van de uitkomsten van het bij belanghebbende verrichte boekenonderzoek het onzuivere inkomen van belanghebbende verhoogd met f 50.000. Dit bedrag geeft de inkomsten weer die belanghebbende, naar de mening van de Inspecteur, heeft genoten als prostituee. De aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslag is, na toepassing van de zelfstandigenaftrek, berekend naar een belastbaar inkomen van f 67.798.

2. In geschil is het antwoord op de vraag of de Inspecteur terecht de onder 1 vermelde navorderingsaanslag heeft opgelegd. Belanghebbende beantwoordt die vraag ontkennend. Zij stelt zich op het standpunt dat zij in het

onderhavige jaar niet actief is geweest in de prostitutie en dat zij dan ook in dat jaar geen enkele vorm van inkomsten uit die bron heeft genoten. De Inspecteur beantwoordt bovengestelde vraag bevestigend. Het bedrag waarmee de Inspecteur belanghebbendes belastbare inkomen heeft verhoogd is als zodanig niet in geschil.

3. Ter onderbouwing van hun standpunten hebben partijen in de stukken en ter zitting kort gezegd het volgende aangevoerd.

3.1 De Inspecteur baseert zijn standpunt allereerst op verklaringen van twee anonieme tipgevers, van belanghebbende zelf, van drie politieagenten en van AX, neef van belanghebbende, waaruit naar het inzicht van de Inspecteur is gebleken dat belanghebbende in het onderhavige jaar actief was in de prostitutie. De Inspecteur acht dat oordeel geschraagd door het uitgavenpatroon van belanghebbende, dat enerzijds is afgeleid uit verklaringen van belanghebbende zelf en van de vader van de zoon van belanghebbende, XY, en anderzijds uit de geschatte waarde van de bezittingen die in en om haar huis door ambtenaren van de Belastingdienst zijn aangetroffen en uit een expertiserapport, opgemaakt door een daartoe deskundige naar aanleiding van een inbraak in het huis van belanghebbende.

3.2 Belanghebbende vecht het standpunt van de Inspecteur in haar beroepschrift aan door te stellen dat de Inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij inderdaad werkzaam was in de prostitutie. Hiertoe heeft zij ter zitting, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd. De verklaring van de anonieme tipgevers kan niet als bewijsmiddel dienen, nu deze niet tot de processtukken behoort. Van de drie door de politieagenten afgelegde verklaringen is de voor belanghebbende meest belastende gedurende een voor het kantongerecht gevoerde procedure zodanig ontkracht dat deze de conclusie van de Inspecteur niet langer kan dragen. Daarnaast maakt belanghebbende het Hof attent op het aanstaande getuigenverhoor dat binnenkort voor het kantongerecht van AX zal worden afgenomen, waarmee zij kennelijk bedoelt dat AX dan een afwijkende verklaring zal afleggen. Het werkelijke uitgavenpatroon van belanghebbende komt niet overeen met de weergave daarvan door de Inspecteur. De verklaring van XY is in zoverre onjuist dat hij, afgezien van de bekeuringen, alle kosten van de op haar naam gestelde auto voor zijn rekening nam. De waarde van de keuken bedraagt f 4.800, zoals ook blijkt uit het ter zitting

overgelegde taxatierapport van 12 juni 1995. Bovendien blijkt uit de verklaringen van de moeder, de zus en een kennis van belanghebbende dat zij niet in de prostitutie werkzaam is of is geweest en dat de inrichting van haar huis niet luxueus te noemen is.

Tot slot volgt ook uit de verklaringen van E en F dat belanghebbende in de onderhavige periode niet als prostituee werkzaam was.

4. Allereerst zij opgemerkt dat het Hof van oordeel is dat de Inspecteur met de stukken die hij in de schriftelijke fase van de beroepsprocedure heeft ingebracht zijn stelling dat belanghebbende in het onderhavige jaar actief is geweest als prostituee voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Ter zitting heeft belanghebbende door inbreng van en toelichting op de onder 3.2 omschreven stukken de stelling van de Inspecteur gemotiveerd bestreden.

4.1 Ten aanzien van het door belanghebbende gevoerde verweer merkt het Hof het volgende op.

4.2 Naar belanghebbende heeft verklaard heeft zij in de jaren 1993 en 1994 in de prostitutie gewerkt. Nu de Inspecteur gemotiveerd heeft gesteld dat belanghebbende ook in de jaren 1990 tot en met 1992 als prostituee werkzaam is geweest had het op belanghebbendes weg gelegen aan te geven met welke reden zij in 1993 is gaan werken als prostituee. Dienaangaande is echter noch bij monde van belanghebbende noch op enige andere wijze iets gebleken.

4.3 Belanghebbendes stelling dat de door de anonieme tipgevers aan de Belastingdienst verschaft informatie niet als bewijsmateriaal kan worden toegelaten, op grond van het enkele feit dat de klikbrief zelf niet is overgelegd kan niet worden gevolgd. Het Hof acht aannemelijk dat de ambtsedige verklaring die is afgelegd omtrent de door de tipgevers verstrekte informatie juist en volledig is.

4.4 De oorspronkelijke verklaring van politieagent G heeft naar 's Hofs oordeel weliswaar aan zeggingskracht ingeboet, maar niet kan worden gezegd dat deze bij de waardering van de bewijsmiddelen geheel buiten beschouwing moet worden

gelaten. Daarbij heeft het Hof meegewogen dat G desgevraagd zijn verklaring niet heeft willen intrekken.

4.5 Nu belanghebbende de inhoud van de verklaring van AX op zichzelf niet heeft weersproken en zij evenmin redenen heeft aangevoerd waarom AX bij het afleggen van die verklaring niet de waarheid zou hebben gesproken, acht het Hof de woorden van AX aannemelijk. Het Hof wordt in zijn oordeel gesterkt door de omstandigheid dat AX spontaan en zonder dat de dagelijkse bezigheden van belanghebbende het onderwerp van discussie waren heeft verklaard dat zij werkzaam was als prostituee.

4.6 Naar 's Hof's oordeel kan geen doorslaggevende betekenis worden toegekend aan de verklaringen van E en F. Het Hof is mede tot dit oordeel gekomen op grond van de constatering dat uit de verklaring van laatstgenoemde geenszins volgt dat belanghebbende niet in de prostitutie werkzaam is geweest, nu alleen vermeld wordt dat belanghebbende van F "nooit een kamer heeft gehuurd" en niet vaststaat dat het huren van een kamer van F een voorwaarde was om als prostituee op te treden in het pand a-straat 1. Ook als het Hof er veronderstellenderwijs van uit zou gaan dat zulks inderdaad het geval was, dan nog is F's verklaring ongeloofwaardig.

Belanghebbende heeft immers verklaard in de jaren 1993 en 1994 wel als prostituee actief te zijn geweest en in die hoedanigheid ook huur te hebben afgedragen, zij het dat niet bekend is aan wie. Het lag op belanghebbendes weg beide genoemde onduidelijkheden te verhelderen, hetgeen zij heeft nagelaten.

4.7 Op grond van het daaromtrent vermelde in de verklaringen van AX en XY, in de ambtsedige verklaring van de ambtenaren van de Belastingdienst (in hun verklaring van 26 mei 1994), in het exploit (gedateerd 26 april 1994) van executoriaal beslag gelegd op de goederen die zich in het huis van belanghebbende bevonden en in het voornoemde expertiserapport acht het Hof aannemelijk dat belanghebbende meer inkomsten had dan alleen een bijstandsuitkering. De verklaringen van de moeder, de zuster en een kennis van belanghebbende die deze laatste heeft overgelegd, acht het Hof weinig zeggend en bovendien onvoldoende geloofwaardig om tot een andersluidend oordeel te komen. Dit geldt te meer nu belanghebbende zelf in de door haar op 28 april 1994 afgelegde verklaring heeft toegegeven dat haar huis "er luxueus uitziet". Aan de bovengenoemde van de zijde van belanghebbende

ingebrachte verklaringen, waarin genoemde personen het tegenovergestelde verklaren, kan dan ook naar 's Hofs oordeel, niet alleen voor wat betreft het onderhavige punt van geschil maar ook voor het overige daarin vermelde, geen waarde worden gehecht. Afgezien van voormelde tegenstrijdigheid verklaren de betreffende personen immers bovendien dat zij van inkomsten uit prostitutie van belanghebbende niets af weten, waar belanghebbende zelf heeft verklaard in 1993 en 1994 dergelijke inkomsten wel te hebben genoten.

4.8 Aan het onder 4.5 vermelde zij toegevoegd dat de Inspecteur onweersproken heeft gesteld dat de door belanghebbende in voornoemde verklaring opgegeven vaste lasten slechts met moeite met een bijstandsuitkering kunnen worden bestreden. Het Hof maakt dat oordeel van de Inspecteur tot het zijne en concludeert ook daaruit dat belanghebbende meer inkomsten moet hebben genoten dan die door haar in de aangifte zijn opgegeven. De opmerking van belanghebbende dat van de autokosten alleen de bekeuringen voor haar rekening komen legt het Hof naast zich neer, nu uit een eerdere verklaring van belanghebbende het tegendeel blijkt en zij geen enkele reden heeft aangevoerd waarom zij in die eerdere verklaring niet de waarheid zou hebben gesproken.

4.9 De van de zijde van belanghebbende ingebrachte "optische taxatie" doet aan het bovenstaande niet af. Allereerst niet omdat de kosten van de keuken niet ten laste van belanghebbende zijn gekomen; verwezen zij naar de verklaring van XY van 28 april 1994. Bovendien leidt het Hof uit het briefpapier waarop van de taxatie verslag wordt gedaan af dat deze is verricht door een lasbedrijf, waarvan naar 's Hofs oordeel niet kan worden gezegd dat het een deskundige op het gebied van waardebepaling betreft. Daar komt nog bij dat bedoeld geschrift kennelijk uitgaat van de actuele waarde van de keuken, terwijl voor de onderhavige procedure de aanschafprijs daarvan relevant is.

4.10 Op grond van het bovenstaande acht het Hof de Inspecteur geslaagd in het door hem te leveren bewijs dat belanghebbende in het jaar 1990 werkzaam is geweest als prostituee. De hoogte of de berekeningswijze van de door de Inspecteur toegepaste correcties zijn op zichzelf niet betwist en het Hof acht die ook overigens

niet onredelijk. Uit al het bovenstaande volgt dat de bestreden uitspraak dient te worden bevestigd.

Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

Aldus vastgesteld door mr. J.T. Sanders, raadsheer, en door deze uitgesproken ter zitting van het Gerechtshof te 's-Gravenhage op woensdag 27 maart 1996, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. H.J. Fehmers.

De beslissing is op de voet van artikel 17a, lid 1, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken in het openbaar uitgesproken.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal, hetwelk door de voornoemde raadsheer en de griffier is vastgesteld en ondertekend.

Fehmers

Sanders

Aangetekend aan partijen verzonden: